

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पर्याप्तः समर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अरिष्टं निर्विघ्नं ॥ २१ ॥ २२ ॥ पुरुषेण मर्त्येन ॥ २३ ॥ २४ ॥
 प्रदीप्तमिव चाकाशं दृष्ट्वा भीमो न्यमीलयत् ॥ आवभाषे च हनुमान् भीमसेनं स्मयन्निव ॥ ८ ॥ एतावदिह शक्तस्त्वं द्रष्टुं रूपं ममानघ ॥ वर्धेहं चाप्यतो भूयो यावन्मेम
 नसि स्थितं ॥ भीमशत्रुपुत्रात्यर्थं वर्धते मूर्तिरोजसा ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तदद्भुतं महारौद्रं विध्य पर्वतसन्निभं ॥ दृष्ट्वा हनुमतो वर्ष्मसं भ्रातः पवनात्म
 जः ॥ १० ॥ प्रत्युवाच ततो भीमः संप्रहृष्टतनू रूहः ॥ कृतांजलिरदीनात्मा हनूमन्तमवस्थितं ॥ ११ ॥ दृष्टं प्रमाणं विपुलं शरीरस्यास्य ते विभो ॥ संहरस्व महावीर्य
 स्वयमात्मानमात्मना ॥ १२ ॥ न हि शक्नोमि त्वां दृष्टुं दिवाकरमिवोदितं ॥ अप्रमेयमना धृष्यं मैनाकमिव पर्वतं ॥ १३ ॥ विस्मयश्चैव मे वीरसुमहान्मनसोद्य वै ॥ य
 द्रामस्त्वयि पार्श्वस्थे स्वयं रावणमभ्यगात् ॥ १४ ॥ त्वमेव शक्तस्तं लंकां सुयोधां सह वाहनां ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य विनाशयितुं मंजसा ॥ १५ ॥ न हिते किंचिदप्रा
 प्यं मारुतात्मजविद्यते ॥ तव नैकस्य पर्याप्तो रावणः सगणो युधि ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु भीमेन हनूमान् प्लवगोत्तमः ॥ प्रत्युवाच ततो वाक्यं
 स्निग्धगंभीरयागिरा ॥ १७ ॥ हनूमानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ भीमसेन न पर्याप्तो ममासौ राक्षसाधमः ॥ १८ ॥ मया तु निहते तस्मि
 न् रावणे लोककंठके ॥ कीर्तिर्नश्येद्राघवस्य तत एतदुपेक्षितं ॥ १९ ॥ तेन वीरेण तं हत्वा सगणं राक्षसाधमं ॥ आनीता स्वपुरं सीता कीर्तिश्चाख्यापितानृषु ॥ २० ॥
 तद्गच्छ विपुलप्रज्ञभ्रातुः प्रियहितेरतः ॥ अरिष्टं क्षेममध्वानं वायुना परिरक्षितः ॥ २१ ॥ एष पंथाः कुरु श्रेष्ठ सौगंधिकवनायते ॥ द्रक्ष्यसे धनदोद्यानं रक्षितं यक्ष
 राक्षसैः ॥ २२ ॥ न च ते तरसा कार्यः कुसुमावचयः स्वयं ॥ दैवतानि हि मान्यानि पुरुषेण विशेषतः ॥ २३ ॥ बलिहो मनमस्कारैर्मत्रैश्च भरतर्षभ ॥ दैवतानि प्रसा
 दं हि भक्त्या कुर्वन्ति भारत ॥ २४ ॥ माता तसाह संकाशीः स्वधर्मं परिपालय ॥ स्वधर्मस्थः परंधर्मं बुध्यस्व गमय स्वच ॥ २५ ॥ न हि धर्ममविज्ञाय वृद्धानुपसेव्य च ॥
 धर्मार्थौ वेदितुं शक्यौ बृहस्पतिसमैरपि ॥ २६ ॥ अधर्मो यत्र धर्मास्यो धर्मश्चाधर्मसंज्ञितः ॥ स विज्ञेयो विभागेन यत्र मुत्थं त्यबुद्ध्यः ॥ २७ ॥ आचारसंभवो धर्मो ध
 र्मे वेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ वेदैर्यज्ञाः समुत्पन्ना यज्ञैर्देवाः प्रतिष्ठिताः ॥ २८ ॥ वेदाचारविधानोक्तैर्यज्ञैर्धार्यंति देवताः ॥ बृहस्पत्युशनः प्रोक्तैर्नयैर्धार्यंति मानवाः ॥ २९ ॥
 गमयस्व बोधपूर्वकमनुतिष्ठ स्वार्थेणि च ॥ २५ ॥ २६ ॥ दुर्जनवधोऽधर्मोऽपि धर्म एव परोपघातकं सत्यं धर्मोऽपि अधर्म एव ॥ २७ ॥ आचारः शौचादिस्तेन धर्मः प्राप्यते ततो वेदाधिगमस्ततो यज्ञानुष्ठानं ततो दे
 वताप्रसाद इत्यर्थः ॥ २८ ॥ वेदेति यज्ञैर्देवानां नीत्यामनुष्याणां च स्थितिरित्यर्थः ॥ २९ ॥